

A szabadság alkonya

Egyik marxistánk azért teszi le a tollat, mert csalódott az álmaiban. Szavai szerint

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

1 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-szabadsag-alkonya/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

nem valósult meg sem a marxizmus, sem a kommunizmus. Vagyis itt a világvége. Ő kiszáll.

A másik neo-marxistánk viszont intenzív felháborodással tüzel minden ellen, ami keresztény, magyar és erdélyi, (sőt szerinte ilyen legkisebb közös többszörös nincs is), mert veszélyben érzi a melegek, a nők, és mindenféle „kisebbségek” szabadságát. S mindezért a papokat és tanárokat teszi felelőssé, akik szavai szerint nem engedik a szexuális felvilágosítást. Mint írja: *„homofób papok és politikusok futkosnak körbe Erdélyben, iskolaigazgatók győzködik a szülőket, nehogy szexuális felvilágosítást, khm, pardon, “egészségügyi nevelést” igényeljenek a gyerekeknek”...*

Ilyen lesz abból, ha rossz a kiindulópont. Amikor már valaki nem a szeg fejére, hanem a saját ujjára koppint, mi több, utána még a kalapács nyelén is otthagyja a nyomokat. Mert ha éppenséggel a tordai vallásbéke törvényéből indulna ki, akkor abból is tudhatná, hogy nem akármilyen másságot toleráltak az erdélyi rendek, hanem a keresztény hitnek a különféle útjait, szabad értelmezéseit. Szétnézhetne az ipari forradalom táján is, hiszen a természeti források mértéktelen kisajtolása, a gyarmatosítás, az elkényelmesedés akkortól vett nagy lendületet, ami aztán odáig fajult, hogy a kapzsiság és a hedonizmus a múlt század második felére már az európaiak fajfenntartását is legyengítette. Aztán meg arra sem gondolt, hogy a

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

2 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Kálvin által bevezetett és a kapitalizmusban is meghonosodott protestáns etika mára Istent is kiürítette magából. Hogy a francia forradalom szabadság-egyenlőség-testvériség hazugságáról ne is beszéljünk. Mert ahhoz kereszténynek kellene lenni. Hogy legalább az első kettő értelmét felfogjuk.

Isten az élet szabad, szuverén ura, forrása, origója. Ez a kinyilatkoztatás, hitünk és tapasztalatunk lényege. Tehát az ún. szabadság és testvériség is csak az Ő teremtői munkájából forrásozik. Mert csak az értelmes és szabad akaratú ember rendelkezik személyiséggel. Ebben az istenképiségben gyökerezik emberi méltóságunk. Ebben vagyunk testvérek Krisztusban. De nem egyformák. És nem is egyenlők. Férfiak és nők vagyunk, különféle adottságokkal, bőrszínnel, súllyal, mérettel, szellemi-lelki kapacitással, vérmeárással, érzelmi és értelmi képességekkel megáldva. Az Ő szemében vagyunk egyenlők. A társadalom részei. De a társadalomban nem vagyunk egyenlők.

És ha nem fogadja el a kedves véleményező Isten jelenlétét, mint végső, metafizikai vonatkoztatási pontot, akkor miért, mi alapján lennénk egyenlők? Mi az ő humanizmusának közös pontja, ha amúgy is állatok vagyunk?... Hiszen a társadalmi szerződés koronként és kultúránként is változik... Az emberi társadalomban hierarchia, illetékességi körök, felelősségelosztások vannak. Vannak felnőttek, vannak gyermekek. Vannak betegek, vannak egészségesek.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

3 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Vannak becsületesek s vannak bűnözők, vannak élők, vannak holtak. Mindegyik csoportra saját szabályrendszer vonatkozik. Ezeket nem lehet felcserélni, vagy köztük a határokat elmosni. Méltányosság van, elvárások vannak, törvények és kompetenciák. Aki többet kapott, többet is várnak el tőle. A gazdagabb nagyobb adót fizet. Más az elvárás egy igazgatótól s más egy beosztottól. A törvény előtt is.

És akkor még nem beszéltünk a szabadságról, ami a liberálisok szemében valami megfoghatatlan, az értelmetlenségig „kitágított”, parttalan szabadság. Ami nonszensz. Vagyis a marxisták és a neomarxisták saját utópiájukat hajszolják, saját korlátjaikba, logikai bukfencükbe botolnak bele és véreznek el. Miközben hangsúlyozzák és hangoztatják a demokrácia vívmányait, megtiltják a népszavazást, nehogy a nép hangját hallják. Ezt látjuk például a hollandoknál.

Jól mondta annak idején Kissinger: *„a demokrácia túl fontos ahhoz, hogy az emberek szavazással döntsenek róla.”* (In: Bakos Zoltán: *Szemben a társadalommal, Kárpátia Stúdió, Köröstárkány-Balatonfőkajár, 2020*) A liberálisok szerint szabad vagy, aközben pedig minden lépésedet ellenőrzik a technikai vívmányokon keresztül. Igazat akarnak mondani, de közben hazudniuk kell, nehogy a tömeget megijesszék. A keresztények szerint viszont a szabadság felelősség. Az Istentől való édes függés ajándéka. Ezzel szemben ők, a szabadelvűek, noha szabad vagy, egyéni és közösségi jogaidat is visszavágják a

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

4 / 7 oldal | © Katolikus.ma

túlzásba vitt szabályozással. Miközben az állam szerepéért kiabálnak, a pénzért, a szociális védőhálóért, a támogatásokért kiabálnak, aközben szabályosan leépítenék az államot, mindent centralizálnának a számítógépes rendszeren keresztül.

A második világháború után divat lett antifasisztának lenni, ebből könnyen átestek a másik végletbe, a szocializmus, a kommunizmus, és újabban a neomarxizmus csapdájába. Mindezt Isten, vallás, egyház, nemzet nélkül. Ennek isszák ma a levét. Sőt isszuk mindnyájan. Hiszen *„az a civilizáció, amely hallani sem akart Istenről, és sokszor gúnyt űzött Jézusból, most mégis ennek a kiszorított Istennek szögezi a kérdést: miért akarja tönkretenni azt, amit nélküle hoztunk létre?”* (Baranyai Béla beszélgetése Görföl Tibor teológussal, in. Új Ember, 2021.febr. 7. LXXXVII. évf. 6. szám) És akkor még nem beszéltünk arról, hogy a kereszténység nem a törvény vallása, hanem a Szeretetét kinyilatkoztató, kegyelmével ma is jelen levő Istené. Erről tanúskodik a kereszténység. Az erdélyi magyar keresztény is. Ezek Európa értékei, amelyeket a liberalizmus eldobott s most a keresztényektől kéri számon.

A XX. század két nagy politikusa is találóan fogalmazott: *„A kapitalizmusnak az a sajátos hibája, hogy egyenlőtlenül részesít a javakban. A szocializmusnak az a sajátos erénye, hogy egyenlően részesít a nyomorban...”* (Churchill)

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

5 / 7 oldal | © Katolikus.ma

„Ahhoz, hogy feldühíts egy konzervatívot, hazudj neki. Ahhoz, hogy feldühíts egy liberálist, mondd meg neki az igazat! (T. Roosevelttel)”

Az erőszak témája is megérne egy külön fejezetet, de meghaladná e publicisztika kereteit. Legyen elég annyi, hogy sem a marxizmus sem a pénz ideológiája nem képes megszüntetni, megváltoztatni az emberi természetet. Annak viszont velejárója az erőszakra való képesség. Ezt a liberálisok is tudják, sőt gyakorolják is a kifinomult véleménydiktatúrával és türelmetlenséggel. Ők már nehezen viselik a kereszténység „másságát” ...

A darwinisták s a kommunisták szívesen fogalmaztak úgy, hogy létért való küzdelem. De az egyház, a bibliai kinyilatkoztatás alapján hiszi, tudja, hogy van bűn, bűnre való hajlam. Ezért van szükség a megváltásra. Erőszak van mindenkiben, s lesz is. Ezt nem lehet semmiféle társadalmi konszenzussal megszüntetni. Oda kegyelem kell. Amiben a liberálisok nem hisznek. Akkor meg ne várják el a másik oldaltól. Erőszak volt, lesz a családban is, a társadalomban is. Lehet ugyan szabályozni, keretet szabni neki. Létezik bünbánat, önnevelés, belátás stb. De olcsó vigasz, hogy minden kapu elé rendőrt, kamerát, pszichológust, szolgálatos feljelentőt, békéltető bizottságot, kommunikációs tréning-menedzsert rakunk. Ez pont olyan utópia, mint a marxizmus, vagy a kapitalizmus.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

6 / 7 oldal | © Katolikus.ma

„Szeretet nélkül minden ház üres, minden városka lakatlan, Minden zseni ügyetlen, Félős nyuszi csak a kalapban, Céltalan üzenet a palackban” - énekli a Quimby. És igaza van.

Vagyis, kedves marxista testvérek: ne erőlködjete az ateizmusotokkal! Ne bálványozzátok „kreatív” eszeteket, mert ez tévút. Nem kell folyton sírni, és hülyíteni az (erdélyi) magyar közvéleményt, hanem egy kis önreflexióval, alázattal, értelmes belátással vissza kellene kanyarodni a keresztény kezdetekhez. Azokhoz az értékekhez, amelyeket az egyháztól lenyúltatok, kisajátítottatok, átneveztetek, lejáratottok, kiüresítettetek, - és meg kellene újra tölteni tartalommal.

Gyertek vissza abból az évszázados erkölcsi zsákutcából, ahová az (erdélyi) magyart is behajszoltátok, mert az nagyobb veszély, mint a kovid-vírus. Erre kellene nevelni a lakájmédiát, az érdekcsoportokat, nem a hazugságra és a nép demagóg manipulálására. Annak biztos tartósabb lesz a fogantja. És hatékonyabb.

Itt a Nagyöjt, a megfelelő alkalom rá.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-03-01)

7 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-szabadsag-alkonya/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!